1845.

VLISSINGSCHE COURANT.

Vrijdag 25 Julij.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

— Sedert eenigen tijd maakt een zonderling voorval te Berlijn veel opzien. Men verhaalt namelijk, dat een bejaarden edelman te Butsow in het bezit is geweest van gewigtige papieren, betreffende het Pruissische vorstenhuis, waarvoor men hem de aanzienlijke som van 14,000 thalers heeft geboden. Toen hij dezelve nu voor dezen prijs niet wilde afstaan, moesten de papieren hem door de gewapende magt zijn afgenomen. Men hoopt wegens deze daad opheldering te erlangen.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 18. Julij. Het gebeurde in het gebergte Dahra heeft zulk eene episode in den anders vrij eentoonigen oorlog, dien onze troepen nu reeds zoo vele jaren tegen de Arabische stammen voeren, geleverd, en verschaft wederom, vooral nu de Maarschalk *Soult* het heeft pogen te verontschuldigen, zulk een geschikt middel, om de hartstogten tegen het ministerie op te ruijen, dat onze oppositie-bladen de gelegenheid niet laten ontsnappen om er op terug te komen. Deze gelegenheid heeft het Spaansche blad *el Heraldo* aan onze *Presse* verschaft, door het mededeelen van het volgende meer omstandige verslag, hetwelk een Spaansch officier, die door zijne regering naar Afrika gezonden is, om er de verrigtingen onzer legers bij te wonen, naar Madrid heeft overgemaakt, en dat, daar men moet onderstellen, dat het door een onpartijdig persoon geleverd is, wel verdient ter algemeene kennis te komen.

« Den 17. Junij waren, aan den linker-oever van eene der beken, die zich in de zee, welke eerst den naam van Boudjerah en vervolgens dien van Bel-Amria draagt, ontlasten, eenige Kabijlen als tirailleurs genaderd, en hielden niet op met schieten, zelfs toen een onzer bataillons naar dien kant oprukte, om de vijgen- en andere vruchtboomen te gaan afhakken en ettelijke huizen in brand te steken. Ik ging met dat bataillon op weg en begaf mij, met verscheiden officieren, vijftien ruiters, bij wijze van goum, en even zoo veel manschap te voet, voorwaarts, om eenige bergholen te verkennen, waar men wist, dat een groot gedeelte van den stam der Oulad-Riach en eenige hoofden der zamenzwering voornemens waren zich op te sluiten en te verdedigen. Op een kwartier uur afstands van deze holen gekomen, zagen wij 50 of 60 Kabijlen, die aan het loopen gingen, ongetwijfeld, om zich in het binnenste dier spelonken te verbergen. Sommigen hunner zonderden zich van den hoop, af en ons naderende schoten zij op ons van eenen ontzettend verren afstand, welk schieten echter te weeg bragt, dat de ruiters van het goum ons allengskens verlieten. Door tusschenkomst onzer gidsen deed men eenen der Kabijlen tot ons roepen en zeide hem, dat, zoo zij zich niet onderwierpen, zij door de Franschen verbrand zouden worden, die 56 muilezels met brandstoffen bij zich hadden. De Arabier, zonder zich te ontzetten, antwoordde, dat zij besloten hadden zich te verdedigen.

« Den 18. gingen wij, des morgens vroeg, met derdehalf bataillon, een stuk berggeschut, de kavallerie en het korps van den goum op marsch, om de beruchte grot of spelonk, welke wij den vorigen dag hadden opgenomen, te belegeren. Zij ligt aan den oever der beek Frechih en wordt Ghar-el-Frechih (grot van de Frechih) genoemd. Na jagers voor de openingen geplaatst te hebben, die aan den meest toegankelijken kant van den Kantam uitkomen, begonnen de troepen hout te hakken en stroo te verzamelen, om het aan den westelijken ingang in brand te steken en daardoor de Arabieren te dwingen zich over te geven, vermits alle andere wijs van aanval met veel bloedstorting verzeld en zoo goed als onuitvoerlijk zou geweest zijn. Ten tien ure 's morgens begon men takkebossen van den top der hoogste El Kantara naar beneden te werpen, maar eerst tegen den middag brak het vuur door, uit hoofde van het beletsel, hetwelk men meende, dat eene groote hoeveelheid water, die men onderstelde bij den ingang gevonden te worden, aan de vlammen in den weg legde; doch waarschijnlijker is het, dat zulks het gevolg van de verkeerde rigting, welke men aan de brandbare stoffen gegeven had.

« Gedurende den avond drongen de tirailleurs nader en omsingelden van digt bij de openingen der grot; niettemin gelukte het aan eenen der Arabieren om oostwaarts te ontsnappen, en zeven anderen bereikten den oever der beek, waar zij eenen voorraad water in lederen zakken verzamelden. Tegen een ure begon men, voor de oosteropening, op nieuw takkenbossen neer te werpen, die ditmaal terstond in brand geraakten, en welker vlam en rook, door den wind gedreven, in het binnenste der spelonk doordrong. Dienzelfden dag had men ook voor de beide openingen aan den anderen kant het vuur in brand gekregen; en door eene zonderlinge omstandigheid joeg ook daar de wind het vuur en den rook naar binnen, zonder dat er bijna het geringste naar buiten sloeg, zoodat de soldaten de takkenbossen in de openingen van het hol konden schuiven, even als in den mond van eenen oven.

« Het geweld van het vuur is met geene mogelijkheid te beschrijven. De vlam rees tot naar den top van de Kantara, die ongeveer 60 varas hoog is; (de vara staat gelijk met geene Nederlandsche el, e.) van de eene opening naar de andere dwarrelden dikke rookwolken voor het hol. Den geheelen nacht door bleef men het vuur aanstoken en hield eerst op met het aanbreken van den dag. Maar toen ook was het vraagstuk opgelost (*le problème était résolu*): niet het minste gedruisch werd meer vernomen; te middernacht had men in de spelonk eenige snaphaanschoten gehoord, hetgeen had doen denken, dat er in gevochten werd.

« Ten half vijf ging ik met twee officieren der genie, een artillerie-officier en een detachement van 50 à 60 man dier beide wapenen naar de grot op weg. Aan den ingang lagen doode dieren, reeds door verrotting aangedaan en in wollen dekkleeden gewikkeld, die nog smeulden. Om tot de deur te komen moest men een strook asch en stof volgen van een voet hoog, en vervolgens drongen wij door in eene groote holte van ongeveer dertig voeten. Niets kan een denkbeeld geven van het afgrijselijke schouwspel, dat deze spelonk vertoonde. Al de lijken lagen naakt, in de krampachtige ligchaamsverwringingen, die hunnen dood voorafgegaan waren en het bloed liep hun de monden uit; maar hetgeen de grootste ijzing verwekte, waren jonge kinders aan de borst, die midden onder halt verbrande schapen, zakken met boonen en andere voorwerpen lagen. Men zag er ook aarden vaatwerk, waarin water geweest was, kisten, papieren en velerlei goederen. Ondanks al de pogingen der officieren was het onmogelijk de soldaten te beletten, zich van al die dingen meester te maken, naar kostbaarheden te zoeken en nog met bloed doortrokkene burnous weg te slepen. Ik heb een halsketen gekocht, die aan een dezer lijken ontnomen was en die ik, nevens twee ons door den kolonel toegezonden yatagans, als gedachtenis aan deze schriktooneelen bewaren zal.

« Niemand vermag te zeggen, wat er in het binnenste der spelonk is voorgevallen, en of de Arabieren, toen de rook hen verstikte, zich met de stoïsche gelatenheid, waarin zij hunnen roem stellen, aan den dood onderworpen hebben, dan of het hunne opperhoofden en hunne dweepende marabouts geweest zijn, die hen belet hebben naar buiten te komen. Wat er van zij, het is een afgrijzen-wekkend drama geweest, en nimmer is te Saguntum noch te Numantia, meer woeste heldenmoed aan den dag gelegd.

« Het getal lijken bedroeg tusschen de achthonderd en duizend. De kolonel wilde ons verslag niet gelooven en zond andere soldaten af, om de lijken te tellen. Men bragt er ongeveer 600 naar buiten de grot, zonder nog die te rekenen, die hoopsgewijs op elkander lagen, noch ook de zuigelingen, die meestal in de kleederen der moeders gewikkeld waren. De kolonel betuigde het volle afgrijzen, dat zoo vreeselijk eene uitkomst hem inboezemde; hij vreesde vooral de aanvallen der dagbladen, die ongetwijfeld niet verzuimen zullen, zoo beklagelijk, maar volgens mijne meening onvermijdelijk eene daad te gispen.

« Zeker is het, dat men op deze wijs de onderwerping van geheel het land verkregen heeft: van alle kanten stroomen ons geweren en parlementairen toe; de bijgeloovige begoocheling, die in het land aan de spelonken gehecht was, is voor altijd verdwenen. Die begoocheling gaat alle voorstelling te boven: de Turken hadden deze wijkplaatsen nimmer durven aanstasten, en die denkbeelden werden hier te land versterkt door godsdienst-dweeperij en door aloude profetiën, die gelooven deden, dat deze holen onwinbaar waren. Wij hebben geene andere gevangenen gemaakt, dan de vrouw en den zoon van een' Kalifat, die ontsnapt is, als ook eenige Arabieren, wier toestand zorgen vereischt.

« Den 23. des avonds hebben wij ons kamp een half uur verder geplaatst, verjaagd door den stank der rottende lijken, en wij hebben de plaats ingeruimd aan de raven en gieren, die sedert verscheidene dagen het hol omzwermden en die wij thans, uit ons nieuwe kampement, met stukken menschenvleesch zien wegvliegen.

« Den 27. Junij zijn wij te Mambu-Sicilitik-Nigiel, een half uur van zee gelegen, aangekomen. Den 4. of 5. moeten wij te Orleansville zijn en den 10. of 12. te Algiers. »

— De heer *Laguern* heeft een verzoekschrift aan Z. M. den Koning der Franschen gezonden, waarin hij het gevaar der spoedige begravingen aantoont, en zegt, dat er sedert 1833, alleen voor zoo veel hij weet, 46 gevallen van meer of min overhaastige begraving hebben plaats gehad, welke door een bloot toeval zijn verhinderd geworden. Is dit zoo, zegt de petitionaris, hoeveel menschen kunnen er dan niet levend begraven zijn geworden? De heer *Laguern* vraagt dus, dat er *wacht-* of *lykzalen* worden ingerigt, gelijk er op vele plaatsen van Duitschland bestaan.

— In Parijs zijn dames-reishoeden uitgevonden, welke zoo doelmatig ingerigt en sierlijk gemaakt zijn, dat zij aldaar algemeen bijval vinden. Zij kunnen op dezelfde wijze plat gedrukt worden als de door *Gibus* uitgevonden manshoeden, maar hebben daarbij het voordeel, dat zij voor elken vorm, voor elke nieuwe versiering vatbaar zijn, zonder bij het inpakken eene grootere ruimte in te nemen; want men kan in eene drie duim hooge doos 2 hoeden leggen, en deze alsdan in een reiskoffer of valies pakken. Deze uitvinding, welke het gebruik van doozen (die lastige reismeubels van de dames) geheel overtollig maakt, is vooral door de heeren met levendige belangstelling en dankbaarheid vernomen.

— Men leest in het blad *le Corsaire Satan*: De Graaf van Parijs, 6 jaren oud, heeft al zijne melktanden en bovendien vier adjudanten. De *eerste* leert hem met eene houten sabel om te gaan; de *tweede*, zich op een hobbelpaard te houden; de *derde*, looden soldaten in slagorde te stellen; de *vierde*, bastilles van zoete-koek te bouwen. Deze kleine militaire instructie kost den staat jaarlijks van 30 tot 40 duizend francs. Zal dezelve een' *Alexander* of een' *Jan zonder land* voortbrengen?

BELGIE.

— Men schrijft uit Hoogstraten: Sedert eenige dagen komen er alhier een groot getal hollandsche deserteurs aan, die zich op het dépôt van de *légion étrangère* rigten. Zij behooren meestal tot de legioen van Brunswijck die zich thans in Breda bevindt.

— Een landbouwer der omstreken van Thourout, heeft in het beploegen van een stuk land, eenen ijzeren pot ontgraven, over de vijf honderd zilveren geldstukken der zestiende eeuw inhoudende, van *Frans de Eerste*, *Hendrik de Tweede*, *Karel de Negende*, *Hendrik de Derde* van Frankrijk, *Philips de Tweede*, van Spanje: Verscheidene kroonen, hollandsche en duitsche daalders, der zelfde eeuw, allen zeer wel bewaard en van verschillende grootten. De heer *Holtelart*, penningkundige te Valecijn, heeft al de geldstukken gekocht.

— Een landbouwer van Heiffelingen (Braband), met name *Kettelbant*, heeft, daar hij eene oude haag uittrok, een kleinen aarden pot ontdekt, vol met gouden muntstukken, ten getalle van 200. Deze stukken behooren tot de regering van *Johanna*, hertogin van Braband. Eenigen voeren hare wapens op den inging van eene soort van vesting; de andere stellen de hertogin te paard voor; op een derde soort staat een engel tusschen twee schilden. De eerw. heer *Torfs*, onderpastoor dier plaats, heeft een gedeelte van dien schat aangekocht.

— Al weer een slagtoffer van het baldadige behagen, hetwelk sommige personen scheppen in het zat maken van ongelukkigen die, sedert langen tijd beroofd zijnde geweest van alle geestrijke dranken, gretig de gelegenheid waarnemen om zich van die langdurige beroovingen ruimschoots schadeloos te stellen, zonder de gevaren te kennen aan welke zij zich blootstellen. Een arme mosselleurder, die voorleden Woensdag te Mater, Oost-Vlaanderen, met mosselen rondging, werd door twee of drie snaken aangesproken, die hem voorstelden hem met eene pint genever te trakteren, indien hij er *zich meester over kende*. De ongelukkige mosselman had de onvoorzigtigheid dit voorstel te aanvaarden, en nadat hij de eerste pint geledigd had, hood men er hem eene tweede aan, welke insgelijks aanvaard werd. Naauwelijks had de ellendige zijn laatste glaasje uitgedronken, of hij viel dood neder.

NEDERLANDEN.

ROTTERDAM, den 21. Julij. Men meent alhier met zekerheid te weten, dat Z. M. onze Koning op aanstaanden Woensdag (23. dezer) met het stoomschip *Cycloop*, van Hellevoetsluis naar Engeland zal vertrekken.

VLISSINGEN, 24. Julij. Z. M. heeft benoemd tot raadsheeren in het prov. geregtshof in Overijssel, *Mr. A. van de Graaff*, griffier bij hetzelve hof, en *Mr. P. A. van Steenbergen*, advocaat te Zwolle, tot griffier bij de arrond. regtbank te Middelburg, *Mr. H. F. Lantsheer*; tot substituut-griffier bij het prov. geregtshof in Zeeland, *Mr. J. W. de Bruyn*; tot substituut-griffier bij de arrond. regtb. te Middelburg, Jhr. M. *W. C. de Jonge*.

Het *Staatsblad* N°. 46 bevat het koninklijk besluit van den 10. Julij 1845, waarbij twee instellingen voor krankzinnigen, te Zierikzee en te Middelburg, met primo November 1845 worden opgeheven.

— Den 19. dezer zijn van den Helder uitgezeild de navolgende schepen, als: Z. M. stoomschip *Cycloop*, kapt.-luit. ter zee *J. A. A. Coertsen*, naar Hellevoetsluis; Z. M. Instructie-vaartuig *Urania*, luit. ter zee 1e kl. *J. J. van den Moore*, naar Medemblik.

— Uit 's Hertogenbosch schrijft men van 21 Julij: « Het is de ijverige Justitie van NoordBraband mogen gelukken, den boosdoener, die voor eenigen tijd in de gemeente Oostelbeers, een 19 jarig meisje vermoord heeft, in handen te krijgen; hij is den 19. dezer, onder behoorlijke geleide, in Eindhoven binnengebragt, en in verzekerde bewaring gesteld."

GEMENGDE DINGEN.

Er zullen spoorwegen van Broek in Waterland op Florence, en van de Ketel op Koningsbergen aangelegd worden; geheel de wereld wordt door ijzer en staal geregeerd.

Z. M. de Koning der Nederlanden begeeft zich naar Londen. — De Griguas hebben zich onderworpen. — Treurige toestand in Ierland. — De twee Kamers der Staten-Generaal staan te luchten. — Oproer te Guatimala. — Het geslacht der van Rantzows heeft Denemarken groote en onschatbare diensten bewezen. — Hoe indelicaat worden de enfants cheris de la france te Algiers behandeld! „Dat de Arabieren daar te lande gebraden worden, dit ligt in den natuur der dingen, zij zijn de hitte gewoon. Soult hield Pellissier de hand over het hoofd; de eene duivel helpt altijd den anderen. Soult zou ook de Arabieren braden; c'est bien farouche, M. Soult, d'autant plus que le siècle de feu; votre illustre roi Louis quatorze est depuis llongtemps passé; dat zit zoo in het Fransche bloed. — De Minister van Arnim met zijn collega Bulow hebben hunne portefeuilles nedergelegd; men zegt dat Z. M. de Koning van Pruisen zeer wispelturig en zoo opbruisend als Champagne is; des morgens wil hij dit, des middags iets anders, des avonds weder geheel wat nieuws, en wanneer de Ministers trouw, eerlijk, welmeenend, stelselmatig en volkslievend, daarbij rijk en onbaatzuchtig zijn, dan worden zij kregel en leggen hunne staatsambten neder, zonder andere staatsbedieningen in de plaats aan te nemen; 's lands wijs 's lands eer. — De vorsten en potentaten van Europa schijnen ware trekvogels te zijn; aan den Rijn wordt veel pret verheid; de Maxburg, de Johannis kerk en de Ehrenbreitstein te Coblenz worden geillumineerd. — De heer Anselmus van Rothschild begeeft zich naar Algiers om eene negotiatie van geroosterde Arabieren te sluiten. — Zoo zal Koningin Jessbel, bij woordcorruptie Isabella genaamd, Navarre en de Baskische provincien bezoeken, maar de Puda zal zij niet gebruiken. — Pluton is te Toulon gearriveerd. — Metternich verreist naar Johannisberg. — Twee Jesuiten kwamen vermomd te Lucern aan. — In Frankrijk schijnt men de hoogleeraren Quinet en Michilet tot conditio sine qua non der Jesuiten-zaak gekozen te hebben; maar het college de france trotseert het gouvernement! let op, indien er opposerende professoren onder zijn die in de kamer zitting hebben, dan zullen de ministers wel zorgen dat zij niet herkozen worden. — Zware heidebrand in Juthland. — Rabbijnen-vergadering te Frankfort. — Ruimte van geld in de Hollandsche schatkist. — De Koning van Denemarken lijdt aan verkoudheid. — Te Aken wordt het verspeelde geld ten nutte van het algemeen aangewend. — Dat Hannover tot het tolverbond zou stappen wordt door anderen tegengesproken. — De gezondheid der Russische keizerlijke familie stil. — Tolverbonds-zaken levendig. — Men zegt dat te Rotterdam het vleesch tot zulk een hoogen prijs stijgt, dat de middenklasse der ingezetenen weldra, in plaats vleesch, een stuk brug, plein, gasthuis of stadhuis bij de aardappelen moeten eten. — Daar zijn kabinetten die staatsdienaren bezitten welke der geheele natie *een Doorn* in het oog zijn. — Dat de *nieuwe velden* geene *betere* velden zijn wordt nu en dan zeer bitterlijk bewaarheid. — Tot kennis der scheepvaart gebragt, dat het middelgat dieper dan het tonnengat wordt. — Victor Hugo heeft persoonlijk de comedie van Phebus met Esmoraldo gespeeld; dit maal stond er geen wellustigen monnik met een dolk, maar wel de beleedigde echtgenoot met de policie er achter; Victor Hugo dacht, dat vermits hij het pairschap van Frankrijk bekleedt, hij ook tot het pairschap met den schilder geregtigd was; het eerste raakt het staatkundige het andere meer het huisselijke leven; in de beurs laten de lieden den staat gewillig tasten, maar bed en wijf houden zij gaarne voor zich zelf. Victor Hugo doet een uitstapje naar Spanje om zijne minnedrift *te verkoelen.* — De liefhebbers van visschen en roeijen hebben te Parijs de 403e geboortedag van Columbus gevierd; o gij dwergen die de nagedachtenis eens reus met eten en drinken bestendigd! — Prometheus ontstal den goden het vuur, en werd aan een rots gekluisterd. Mogt zulk een lot dat van alle schelmen en dieven zijn, die tot ergernis van het algemeen en soms tot schandaal hunner betrekkingen strekken!

MENGELINGEN.

Heeren-Modes te Parijs.

De beschrijving, die hier volgt, is geenszins toepasselijk op lieden van smaak, die werkelijk tot den eersten rang behooren; deze zorgen wel inderdaad goed gekleed te gaan, maar de schets is genomen naar de mode heertjes, die tot hun leedwezen slechts tot eenen tweeden rang behoorende, zich evenwel het aanzien van gewigtige personnadjen willen geven, en daar het getal van deze aanzienlijk is, zoo volgt hier uit, dat Parijs tegenwoordig vol is van mode-figuurtjes, met welke de Parijzenaars zelve zich niet kunnen onthouden den spot te drijven, en die het dus niet te hopen is, dat elders tot voorbeeld zullen worden genomen.

Volgen wij eene beschrijving, welke de *Courrier de Paris* van die heertjes geeft, zoo vinden wij, dat zij, in het geheim wangunstig over het draven, hetwelk zij hunne meerderen, zoo in elegante rijtuigen als op briesschende paarden lang de straten zien doen, om toch ook toongevers te zijn, zich in de eerste plaats er op toeleggen, om over alles te bedillen te hebben en van ieder, vooral van de vrouwen, kwaad te spreken, dat zij, op straat niet kunnende rijden, zich dit trachten te vergoeden, door zich in de huizen, schouwburgen en andere plaatsen van openbare vermakelijkheden, nimmer met eenen enkelen stoel te vergenoegen, om daar ordentelijk op te zitten, maar meestal twee of drie bemagtigen, om zich op de onhebbelijkste wijze daar over uit te strekken; terwijl zij voorts, dit jaar ten minste, tot hun kostuum gekozen hebben, hoedjes zoo klein, dat zij dezelve ter naauwernood op hunne hoofden kunnen houden, rottingjes als voor kinderen en rokjes zoo klein, dat zij eigenlijk geen rokjes meer zijn; in evenredigheid van het geheele stuk, overmatig breed van voren, zijn zij tot het bespottelijke toe kort van achteren, (*Waarschynlyk dingen; als de buisjes, genaamd sopbaarsen, die men vroeger hier te lande, wel voor het jagen en visschen plag te gebruiken.*)

Niet alleen drijft het tooneel reeds den spot met deze kleedij, maar ook van tijd tot tijd geeft zij aanleiding tot allerkoddigste voorvallen, van welke de *Courier de Paris* er onder anderen een paar verhaalt, die wij hier zakelijk overnemen.

Een dier gebuisde modegekjes, de Heer OCTAVE...., zag laatstelijk eene jonge dame, die zich eerst kort geleden in de groote wereld is beginnen te vertoonen, en van welke nog al gesproken begint te worden. Onze OCTAVE zet zich in het hoofd, dat zij eene verovering zijner waardig zou kunnen wezen, dat zij hem zou kunnen wederstaan, dit houdt hij voor onmogelijk. Hij besluit dus kort en goed haar zijn hof te maken. Hij was wel niet bij haar bekend, maar kwam zij hem slechts eenmaal te zien, zoo was de zaak voor hem gewonnen; het kwam er dus slechts op aan, eene eerste maal tot haar te kunnen genaken, en het beste middel hiertoe was, zich onbeschroomd, zonder komplimenten, maar in vollen glans van kostuum bij haar aan te melden. Nog op zijne gewone elegantie raffinerend, steekt hij zich in zijn langste vest en in zijn kortste rokje, een snoeperig rokje, een rokje om te stelen, een waar miniatuur van een rokje.

Daar gaat hij, vol zelfbetrouwen op weg, regtstreeks naar het huis van zijne schoone; hij belt, een kameniertje opent hem de deur.

— Zeg aan uwe meesteres, dat de Heer OCTAVE haar om de gunst van een afzonderlijk gehoor laten vragen.

Deze, met een schel stemmetje, uitgebazuinde woorden, worden gehoord door de dame, die zich in een nabijzijnd vertrek bevindt, en die hierop zelve verschijnt.

Zij beziet het zonderling voor haar staand figuur een oogwenk, met eenen spotachtigen blik en zegt daarop;

— 't Is wel mijn vriend, zeg aan uw Heer, dat ik hem heden avond ten zeven ure zal afwachten.

Daar staat onze gebuisde OCTAVE verstomd, hij beproeft een oogenblik eenige opheldering te stamelen; maar tot zijn geluk gevoelt hij nog tijds, dat eene zoo zot begonnen zaak nimmer goed voor hem kan afloopen, en hij kiest de wijste partij, die van zijn incognito niet te verraden en heel stil af te zakken.

Bij het tweede voorval deed het apenrokje, als vermommings-pakje uitmuntend zijne dienst, maar om de vermomming vol te houden, moest het mannetje dat het droeg, zich, op eene voor hem zeer lastige wijze, ook kuurtjes van een gedresseerd aapje getroosten.

(*Vervolg hierna.*)

ALLERLEI.

Geduld is eene kunst, die menige vrouw nooit zelve leeren, doch des te meestelijker anderen leeren kan.

—

Het is valsch, dat de weelde door de grooten op het hoogst gedreven wordt; want zij kennen den wellust van het mededoogen niet.

—

Niets, zegt Virgilius, is onverdragelijker, dan een rijke vrouw. Ik ken, zegt mijn oude buurman, naauwelijks drie vrouwen, die mij den niet rijk toeschrijnen.

ADVERTENTIEN.

Publieke Verkooping

te Vlissingen, in de Kalkhokstraat, op Vrijdag den 25. Julij 1825, des middags ten een ure, van het Wrak genaamd VROUW GEERTRUIDA, gevoerd geweest door Schipper B BARTELS, alsmede een partij gesloopt HOUT en een gedeelte der INVENTARIS, bestaande in ANKERS, KETTING, TOUWWERK, 2 MASTEN, ZEILEN en hetgeen meer zal worden gepresenteerd.

Nadere informatie bij de Heeren *RETSIN en DE GROOFF.* Brieven franco.

Aan Heeren Kooplieden!

De ondergeteekende berigt bij deze dat hij zich verpligt heeft gevonden aan den Heer Marktmeester te berigten dat hij om zekere redenen, dit jaar *niet* aan het Stedelijk Bestuur heeft verzocht om begunstigd te worden met het opslaan der Kramen op de Koopmans beurs, waarvan hij bij deze kennis geeft aan allen die hij vroeger sedert acht jaren voor eigene rekening heeft bediend, hun dankende voor het genoten vertrouwen, en zich tevens aanbiedende, aan hen die met Kramen of Tenten op de Markt verkiezen geplaatst te worden.

MIDDELBURG, T. VAN DREUNEN.
22 Julij 1845. Lange Noordstraat

§ § Dadelijk benoodigd eene KEUKENMEID, met § goede getuigenis, zonder welke zij niet in aanmerking kan komen. Adres Groote Markt, Wijk C. N°. 60.

SCHOUWBURG,

Staande op de Groote Markt,

Onder directie van den Heer *ROSENVELDT*, oud Lid en Eerste Komiek aan den Koninklijken Schouwburg.

Vrijdag den 24. Julij 1845.

HET BEDELENDE MEISJE.

Romantisch Tooneelspel in vijf bedrijven. (*Nooit alhier vertoond.*) Met expresselijke nieuwe Costuums en twee geheel nieuwe voor dit stuk vervaardigde decoratien; het eerste stelt voor: de *Hermitage der Schipbreukelingen*, en de tweede: *Het Kasteel van Autranten in Italie*, met deszelfs wallen en bruggen; hetwelk in het gezigt der aanschouwers in eene ruïne verandert; geschilderd en de Machinerie vervaardigd door den Heer ROSENVELDT.

Om de grootte der voorstelling kan er geen Nastuk plaats hebben.

Aanvang ten 8 ure precies.

PRIJZEN DER PLAATSEN.

1e Rang f -.99. 2e Rang f -.75. 3e Rang f -.50. 4e Rang f -.25.

De plaatsen kunnen dagelijks aan den schouwburg besproken worden, van des morgens 10 tot des middags 2 ure, mits betalende 10 cents extra voor iedere plaats.

De Koffijkamer zal van alle verversehingen voorzien zijn.

Nederduitsche Schouwburg, onder Directie van

W. HEMPEL,

Staande op het Boterplein.

Op Vrijdag den 25. Julij 1845.

MENSCHENHAAT EN BEROUW.

Beroemd Tooneelspel in 5 bedrijven, naar het Hoogduitsch van A. VON KOTSEBUE.

Dadelijk hierop:

DE POLKA.

Groote Boheemsche Karakter-dans.

Op Zaturdag den 26. Julij 1845.

Tot sluiting van het Tooneel:

DE VADER VAN DE DEBUTANTE,

Groote Vaudeville, in 5 bedrijven.

Na hetzelve:

De Raad van Onderzoek.

Nieuwe Vaudeville, in een bedrijf.

Nooit alhier vertoond.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 24. Julij. Sedert den 22. dezer zijn alhier ter reede gekomen,

Voor Antwerpen bestemd:

Theresia, J. Danke, Karrebeksminde, haver; Genius, J. Wettern, Hamburg, stukgoed; Nordhout, J. Helmer, Riga, hennipzaad; Charlotte, H. Stief, Memel, hout; Friedrich, A. Julius, Riga, hennipzaad; Louise, B. H. Rickeles, Riga, balken; Marsis, J. Hope, Riga, balken; Louise, F. Jensen, Riga, hout; Einigheden, F. P. Sovensen, Naskov, rogge; Banninia Hendrika, J. de Haan, Riga, lijnzaad; Paul Friedrich, B. H. Jurges, Riga, hout; Richard, F Kraft, Straalsund, tarwe; Maria Betty, H. P. Allart, Riga, hennip; de Argo, H. Lenge, Riga, hennip;

Voor Gend bestemd:

Laminia, W. A. de Boer, Oosterigoe, hout; Arion, G. Bradhering, Riga, hout; Elide, J. Nyeiyp, Rostock, tarwe.

Voor Leuven bestemd:

De Vriendschap, H. Bekking, Rostock, garst.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

Sommeren, F. Olsen, Gottenburg, Johanna Maria, N. Svarren, Riga, Coton Planter, J. Pratt; New-Orleans, Henrich Emelie, N. Permien, Oostzee, Nicolette, L. Nested, Kiel Furst Blucher, C. J. Agril, Oostzee, Anna Dorothea, F. Paster, Oostzee, Luna, J. Rostock, Oostzee, Attalante, C. Stehr, Oostzee, Johanna, J. C. Ahrens, Riga, alle ballast; Terra Nuova, J. Haijgebij, stukgoed, Marseille; l'Eclair, H. Jepsen, schors, Liverpool.

MIDDENPRIJZEN

van de volgende artikelen te MIDDELBURG,

24 Julij 1845.

De Nederlandsche mudde.		De Nederlandsche mudde.	
1. Zeeuwsche Tarwe f	8.00	Zomergarst f	4.75
2 dito dito -	7.75	N. W. dito -	
N. dito dito -	7.00	N. W. Gr. Erwten -	
1 J. Walch. dito -	8.25	Z. Gr. dito -	
2 dito dito -	8.00	W. Witte dito -	
Nieuwe dito -	7.40	W. Witteboonen -	
O. Rogge -	6.75	Br. dito -	
N. Rogge -	6.75	N. W. Paardeboonen -	5.50
W. Koolzaad -	11.60	Z. dito -	5.40
Zomer dito -		Raapolie f 40.00 p. v.	
St. Joosland dito -		Patentolie - 42.00 -	
Haver -		Lijnolie - 34.00 -	
Boekweit -		Raapkoeken f do.	
Zomerzaad -		Lijnkoeken - 9.00 - 100 -	
Winter garst -	5.00		

TE VLISSINGEN, BIJ A. W. VAN BIEREN.